

קיד:

עין משפט
נר מצות

קָבוּץ א מ"י פ"ד מַחֲלֵי
תְּרוּמוֹת ה'ל' ד'
קָבוּץ ב מ"י פ"ה מַחֲלֵי
טוֹמַת מַח ה'ל' י'
[פ"ג מַחֲלֵי אָלֶל ה'ל' ג']
קָבוּץ ג ד ה מ"י פ"ו
מַחֲלֵי מַלּוּה וְטוֹה
הַלְכָה ה סָמָך לְאִין קָפָה
טוֹשֵׁעַ ח"מ ס"ו ט סָמָך
נח:
קָב ו מ"י טס ה'ל' וּפְרִין
טס טוֹשֵׁעַ טס סָמָך
יט:

תורה אור השלם

1 ב"ו אלודין מחולל
 בקרב מותר להצטרף
 ולתת איבר לפגיו וזהו
 מחולל ערוש ואם יראה
 כך ערוש דבר ולא
 מאתרו; בדמים כן
 2 ואזן צמא צאן
 מרעיית אדם אתם אני
 אליהם נאם אתי
 וחוקל לך לא
 3 ואם אני עני הוא לא
 תשכב עימי
 בדמים כ"ב
 4 אם חבל תחבל שלמת
 רעך ער בא השמש
 תשיגנו לה
 שמות כ"ב
 5 השכב תשיב לך את
 העטם כחב השמש
 ושכב בשלמתי וברכך
 ולך תורה בך לפני
 אלודין; בדמים כ"ג

מוסף רש"י

אין מטמאין. את המאכל
עליהם יבמות סוף. אתם
קרוין אדם. וגני טומאה
הכל כמיז אדם כי ימות
נאכל וטעם. משכנע
השני לו את העכוט, ומה.
היה, שומטור. המלה
מעל גבי בניו. ולא הו
שאר מעטלי דיתמי דלא
משכנעו לנעל חוב. דיון
דמשכנעו קניא כי דידי
לנכחילא ודעיה קד.

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

ומיירי בנא לטויל בחרות משכין דרנגן סכרי שמחזירין לו כל מי חיו ורשב"ג סבר דאחר שלשים יום מוכרו אבל היבא דנטול בחרות גבייה יכול למוכרו מיד ולא יסדרו כלל וא"ת אחאי לא מייתי מרשב"ג דחי מסדרין יש לומר דסבר גמרא דשקלין מדי דלא

יִמְנִין לַעֲרוֹם שֶׁלֹּא יִתְרוֹם דְּרֵכֵיכִי וְלֹא יִרְאֶה
בְּכֶךְ עֲרוֹת דְּבַר אֲמַר לִיָּה לֹאֹ כְהֵן הוּא מֵר
מֵאֵי טַעֲמָא קֵא' מֵר בְּבִית הַקְּבִירֹת א"ל לֹא
מִמֵּתִי מֵר מִתְּהִירוֹת דְּתִנְיָא ר"ר שׁ בֵּן יוֹחִי אוֹמֵר
בְּקִבְרִיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים אִין מִטְּמֵאִין
שֶׁנֶּאֱמַר ¹²⁰וְאֵתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אֲתָם
אֲתָם קִרְוִין אֲדָם אוֹיֵן עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים קִרְוִין
אֲדָם קִרְוִין לִיָּה בִּארְבָּעָה לֹא מִצִּינָא בְּשִׂיתָא
מִצִּינָא א"ל וְאִמָּא אֲמַר לִיָּה דְּחִיקָא לִי
הֲבִי אֲתִיָּה לְגַלְמִיָּה סַחֲטָא גַלְמָא רִיחָא זְבִינָה
וּבִתְהִירִס אַלְפִי דִּינִרִי פִלְגִינְהוּ לַחֲתֻנּוּתֵיהּ ת"ד
וְאֵם אִישׁ עֵנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב עֵבֻטָּו ¹²¹אֲרָם
עֵשִׂיר שְׂכִיב מֵאִי קֶאֱמַר אֲמַר רַב שֶׁשֶׁת הֲכִי
קֶאֱמַר וְאֵם אִישׁ עֵנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב וְעֵבֻטָּו
אַצְלָךְ הָא עֵשִׂיר שְׂכִיב וְעֵבֻטָּו אַצְלָךְ ת"ד
הַמְלוֹת אֶת חֲבִירוֹ אִינוֹ רִשְׁאִי לְמִשְׁכְּנוֹ וְאִינוֹ
חֵיִיב לְהַחְזִיר לוֹ וְעוֹבֵר בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַלָּלוּ
מֵאִי קֶאֱמַר אֲמַר רַב שֶׁשֶׁת הֲכִי קֶאֱמַר
הַמְלוֹת אֶת חֲבִירוֹ אִינוֹ רִשְׁאִי לְמִשְׁכְּנוֹ וְאֵם
מִשְׁכְּנוֹ חֵיִיב לְהַחְזִיר לוֹ וְעוֹבֵר בְּכָל הַשְּׁמוֹת
הַלָּלוּ אֲסִיפָא רַבָּא אֲמַר הֲכִי קֶאֱמַר הַמְלוֹת
אֶת חֲבִירוֹ אִינוֹ רִשְׁאִי לְמִשְׁכְּנוֹ וְאֵם מִשְׁכְּנוֹ
חֵיִיב לְהַחְזִיר לוֹ יְבִמָּה דְּבָרִים אֲמֹרִים
שֶׁמִּשְׁכְּנוֹ שֶׁלֹּא בִּשְׁעַת הַלּוֹאֲתוֹ הֵאֱבָל מִשְׁכְּנוֹ
בִּישְׁעַת הַלּוֹאֲתוֹ אִינוֹ חֵיִיב לְהַחְזִיר לוֹ וְעוֹבֵר
בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַלָּלוּ אֲרִישָׁא תַנִּי רַב שִׁיבִי
קִסְמִיָּה דְּרַבָּא יַעֲד בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכְּבוּ לוֹ וְזוֹ
כִּסּוֹת לִילָה יַהֲשִׁב תִּשְׁכִּי לוֹ אֶת הָעֵבֻט
כִּבְּכוֹת הַשֶּׁמֶשׁ וְזוֹ כִּסּוֹת יוֹם אֲמַר לִיָּה דִּימָא
כִּלְיָלִיא לְמָה לִי וְדִלְיָלִיא בִּימָא לְמָה לִי
אֲמַר לִיָּה אִיסְמִיָּה אֲמַר לִיָּה לֹא הֲכִי קֶאֱמַר
יַעֲד בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁכְּבוּ לוֹ וְזוֹ כִּסּוֹת יוֹם
שְׁנִיתָנָה לְחֻבּוֹל בִּלְיָה הֲשִׁב תִּשְׁכִּי לוֹ אֶת
הָעֵבֻט כִּבְּכוֹ הַשֶּׁמֶשׁ וְזוֹ כִּסּוֹת לִילָה שְׁנִיתָנָה
לְחֻבּוֹל בְּיוֹם אֲמַר ר' יוֹחָנָן יִימְשְׁכוּ וּמַת
שׁוּמְטוֹ מַעַל גְּבִי בְּנוֹי מִיִּתְּבִי אֲמַר ר' מֵאִיר וְכִי
מֵאַחֵר שֶׁמִּמְשְׁכִּין לְמָה מִחוּרִין לְמָה מִחוּרִין
רַחֲבָנָא אֲמַר אַהֲרָר אֵלָא מֵאַחֵר שֶׁמִּחוּרִין
לְמָה

מִיֵּא נָחִי הָאֵל דְּגַמְרִי מִיֵּא מִיֵּא וְגַם מִיֵּן שְׁמַדְרִין לְבַעַל חוֹב כְּמוֹ שְׁגוֹרִם רַ"ת וְכֵן בְּצ"ר גַּבִּי וְתַאמֶר לֵאמֹר בְּגַד נַחֲלִיקוּ רַבִּי נְהוֹרָאִי אָמַר דִּלְחִיּוֹ מִגֵּד וְרַ"א אָמַר מִשָּׁל בְּנִימִין וְעַמֵּד לַפְתִּיחַס וְאָמַר לְהַס רַבּוּתִי לְמַה אֲחַס נַחֲלָקִיס עָלַי אִי מַצְנִי צְנִיָּה שֶׁל רַחֵל:

מִנֵּי אֶעֱרֹם שָׂא יִתְרוֹ. הוּא לִי לְמִמָּה מִנֵּי עָלָא יִבְרַךְ דְּנִשְׁפָּה
שְׁמוֹרָם מִמֶּנּוּ אֵינִי אֲבוּר אֲלֵךְ נִשְׁעֵם בִּרְכָה וְשִׁלַּר בְּרִית
אֲבוּר לְבָרַךְ כְּשֶׁהוּא עֹרֵם אֲלֵךְ נִקְטִי בִּי מִשּׁוֹם דְּנִשְׁפָּה אֵינִי עֹרֵם
לֹא יִתְרוֹ: **אֲמַר** יִיָּה **אָו** בָּהּ **וְ** (אֲהֵרָה). תִּמְנָה לְרִיִּי הֵיכָל
הַמֵּיָּה בְּנֵה עַל הָאֲלֵמָנָה כִּיּוֹן שִׁכַּח הֵיךְ דְּכַמֵּי (מִלְפָּנֵי א' ו')
וְיִתְמַדֵּד עַל הֵילֵךְ יוֹרִי וְיֵשׁ מִשָּׁהּ בְּכוֹר לִי שִׁחִיבֹה לָכֵךְ הֵיכָל
מוֹתֵר מִשּׁוֹם פִּיקוּת נֶפֶשׁ:

ה"ג דתניא ר' שמעון [בן יוחי] אומר. לזניה משנה בשום
בדמשמע בכמה ^(ט)דוכחין והא דקאמר בארבע לא מלי

ערום דבר. בשעה שאתה מדבר בו לא יראה בך ערום דבר ש"מ
אין אדם מנרך כשהוא ערום וטורס בעי ברכה, והאי דבעי מיניה
לענין טורס דהתם חנן (תרומוס פ"א מ"ו) אין מנביחין תרומה
ערום: לאו כהן מר. דליכא למ"ד דלליבו הוא סינתס דכמיב

ה' קנא קנאים) וכן ציפיתם בקנא
קצת אלהים: אין מוציאין. דברי אלה
אין אלה (ומצדדין) דאם אי
זאת נאכל: בארבעה אל מילא.
ירמא דארבעה סדרין כגון מועד
ועוד נשים שזה מוגה צומא הזה
אין הבית וקודשין וקדש כדכתיב
כל מקום מוקטן מוגש לשמי ואמרי
נחמות 77 ק). אלו תלמידי חכמים
ועסקין בחלכות בארבעה כל מקום
עלה עילין המכוב צדקה מקריבין
אין צבית המקדש: בשיא מילא.
מיהרה. ורעים אינו טוב בחזרה
ורק אין מהרה: ספי. לקוט: ערפי.
נבד. אשחשוי בלעז: ספט

ויאמר. נכחה רוח מתוך הענין לתוך
 ימים וקולנה טעמה את הריח: וזכיר.
 וינחם ב"ר אלפי דינרי: לא תשכח
 צעצועי. הא עכר שני צעצועי:
 ובי אקמר. וכן נבדיל שהוא צעצועי:
 יחזרו לשכח על טעמו * והרי הוא
 ימים אלפי עשומת נחשטו חס:
 בי אקמר לא תשכח ועצונו ביד.
 וכן השינוי לו כנחו השמח נדמתי
 אבי תשיב לו את העצונו כנחו
 תשח: היג המלוה את חברו אינו
 יאמר ואינו חייב תשח לא תשכח

וְעוֹבֵר בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַלֵּלוּ. הַשֵּׁם תַּשְׁבֵּחַ
אֶת תַּשְׁבַּח בְּעִבְרוֹ וְעַד כֹּה הַשְּׁמֵשׁ
תִּשְׁכַּחוּ לוֹ: מֵאֵי קֶלֶמֶד דִּקְמֵי אִינוּ
לֵב הַחֲזוֹר לוֹ וְעוֹד הִדַּר מִנִּי עוֹבֵר
בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַלֵּלוּ (עוֹבֵר בְּכָל הַשְּׁמוֹת
הַלֵּלוּ) הַשֵּׁם תַּשְׁבֵּחַ לֹא תַשְׁבַּח בְּעִבְרוֹ
דַּק בֹּה הַשְּׁמֵשׁ תַּשְׁבִּינִי: אִסְיֵא.
דַּק לֹא הַחֲזוֹר: וְכֹה אָמַר כִּי קֶלֶמֶד
וְיֹ: לֹא טַעַי תִּרְכַּב בְּמֵאֵי דִלְתֵּנִי
לֵב לִהְיוֹת לְאֶקְסוֹפִי וְלִימְמֵר אִינוּ
יֵב לִהְיוֹת אֵלֶּה וְדֹא אִינוּ חִיב
לִהְיוֹת נִמְי אֲמִינִי וְהִי קֶלֶמֶד וְיֹ:
וְכֹה וְיִסְרֵר וְדִלְגַּם מַחֲבִיב לִהְיוֹת
לִי חִיב לִהְיוֹת: שְׁמֵשׁ שְׁלֹא
שְׁמֵשׁ הַלּוֹאֲמוֹ: בְּנִית דִּין: אֲכַל
שְׁמֵשׁ: שְׁמֵשׁ הַלּוֹאֲמוֹ. שְׁהִיב לוֹ
שְׁמֵשׁ: אִינוּ חִיב לִהְיוֹת. דִּקְרֵא
חֲזוֹנוֹ:
וְיִסְרֵר לִי חֲזוֹנוֹ כִּמְכִּי דִּיכִי
וְיִסְרֵר לִי חֲזוֹנוֹ: הִיבֵלִי
לִי חֲזוֹנוֹ. שְׁמֵשׁ
שְׁלֹא חֲזוֹנוֹ: וְלֹא חֲזוֹנוֹ לִי עוֹבֵר
בְּכָל הַשְּׁמוֹת הַלֵּלוּ: עַד כֹּה הַשְּׁמֵשׁ תַּשְׁבִּינִי
שְׁמֵשׁ בְּזוֹרֵר תַּשְׁבִּינִי וְיֹהֵא
וְיֹהֵא

וְזוֹ כְּסוּף לֵילָה. לְקַמֵּן פִּרְיָן דְּלִילָה
בְּכַף הַשֶּׁמֶשׁ. בְּלִילָה הַחֲדָרִיז לֵז:
מִשְׁתַּחֲוִי: אֲחֵר לֵיה לֵא. תְּמַחֲמִיה דֵּה
זוֹ תְּשִׁמִּישׁ יוֹם וְתִשְׁמִישׁ לֵילָה קֶאֱמֵר
לֵיה כְּסוּף הַתְּשִׁיבָה לְמַחֲזֵן בְּיוֹם
וְזוֹ תְּשִׁיבָה לֵז וְכִכָּה הַשֶּׁמֶשׁ תְּטֹל
שִׁיתַּחֲוֵה לֵז רְשׁוֹת לְחֻבּוּלָה בְּלִילָה
ה: מִשְׁתַּחֲוִי. לֵז לְאַחֵר שְׁהִיב
תְּטֹל גְּבִי בְּיוֹם וְאִין נְעִשֶׂה אֲזַלֵּו
עֲבָדִי לְבִ"ח דְּכִיּוֹן דְּמִשְׁתַּחֲוִי קִיָּיָה:
לְמֵה

ורעים ומהרות היו שגורות להם

למה

מסורת הש"ס

(א) יבמות סא, (ב) [כריתות
י:], (ג) [וע' תוס' כתיבות
קס: ד"ה אפי'ן], (ד) [לעיל
קד, ע"ש], (ה) [מלמס א
יט], (ו) [במדבר סה],
(ז) [ומלמס א], (ח) [דברים
כד], (ט) [כריתות יט:],
(י) [מלמס א], (יא) [ס'
כ] [כראשונה], (ל) [לחן יט'
מר, (ט) [וע' תוס' חילין קי:
ד"ה דתקן].

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה מהו עשדרו
וכי' לא ידע דהוי טעמא
משום דבני מלכים
אלא דליכא דלא חזי
ליה: (ב) בא"ד דחזי הוה
מדמי ליה (והוה לו להשיב
אין מסדרין). חל"מ ונ"ב
ס"א והוה לו להשיב
מסדרין אלא סבר אין
מסדרין ס"א:

גליון הש"ס

נמ' הא קישר שכיב מא
קאמער. עיין מחזיקי דף קה
ע"ב תוס' ד"ה אחר;
רש"י ד"ה מא קאמער
וב' ד"ה הוא רביע' ד"ה
לעיל דף סד ע"ב תוס' ד"ה
ולא; תוס' ד"ה מהו וכו'
ובן סאניו משה'י קובר
את ר"ע. במדבר'ס ליקוט
מסעי (רמז) מתקדרי'
מסקין חמכות נשים בנחש
ד"ה:

לעזי רש"י

אישלענש"ט. ניצור (אח
גליכער).